

hörbar, hörenswerth ÇAT. BR. 14, 5, 4, 5. PRAÇOP. 4, 8. MBH. 1, 2302. R. 1, 5, 4, 45, 6 (46, 6 GORR.). 2, 27, 3. R. GORR. 2, 18, 1. 3, 77, 29. 4, 43, 64. 7, 18, 15. ÇAK. 35, 8. MĀLAV. 68, 10. SPR. (II) 2181, v. 1. 6383 (mit abl. der Person). RĪĀA-TAR. 1, 136. VERZ. d. Oxf. H. 30, b, 21. SĪH. D. 537. BUĠG. P. 1, 1, 11. 19, 38. 2, 1, 1. 2. श्रोतव्यस्त्वं मया *ich muss dir zuhören* HARIV. 10402. तस्मादेकेन मनसा भगवान् — श्रोतव्यः कीर्तितव्यश्च ध्येयः पूज्यश्च नित्यदा über den man hören muss BUĠG. P. 1, 2, 14. 2, 1, 5. 2, 36. IMPERS.: श्रोतव्यं चेन्मया *wenn ich es hören darf* MBH. 14, 132. श्रोतव्यमिदानीं स-वृत्तम् *jetzt ist der Augenblick zum Hören gekommen* ÇAK. 68, 3. श्रोतव्यं कस्य वा (वे die neuere Ausg.) मया *auf wen soll ich hören?* HARIV. 303. R. GORR. 2, 18, 15. MĀRK. P. 34, 85.

श्रोतम् (wie eben) n. Ohr TRIK. 2, 6, 31. — S. auch श्रोतम्.

श्रोतु (von 1. श्रु) s. सु.

श्रोतुराति adj. etwa dem Gehorsamen günstig: श्रोतु नः श्रोतुरातिः सुश्रोतुः सिन्धुः RV. 1, 122, 6.

श्रोत्र (von 1. श्रु) UNĀDIS. 4, 167. n. 1) Ohr AK. 2, 6, 3, 45. H. 574. HALĪ. 2, 361. RV. 10, 83, 11 (vgl. AV. 14, 1, 11). AV. 14, 3, 2. ÇAT. BR. 4, 1, 5, 1. 13, 4, 4, 8. 14, 4, 1, 6. KĪND. UP. 8, 12, 4. KĪTJ. ÇR. 17, 5, 11. 25, 6, 11. ĀÇV. GRHJ. 3, 8, 10. M. 2, 90. fg. 8, 272. SUÇR. 1, 17, 7. 86, 14. 181, 10. SPR. (II) 2428. 3816. 6586. SĀMUKHJAK. 26. VARĀH. BRH. S. 52, 3. BRH. 5, 24. RĪĀA-TAR. 4, 20. 451. 719. LĀ. (III) 80, 1. BUĠG. P. 3, 26, 13. धर्मिन् श्रोत्रमागतः R. 4, 8, 50. °मुख VARĀH. BRH. S. 77, 34. R. SCHL. 2, 91, 28. श्रोत्राशयमुख 1, 4, 30. श्रोत्रानुकूल 5, 31, 45. श्रोत्राभिराम RAGH. 2, 72. °पेय MEGH. 13. °हृदि MĀRK. P. 61, 31. °र्म्य BRAHMA-P. in LĀ. (III) 52, 3. — 2) Gehör AV. 2, 17, 5. 35, 5. 5, 10, 8. वाचा श्रोत्रेण चतुषा 10, 7, 59. 11, 3, 25. 12, 2, 59. 19, 60, 1. VS. 4, 15. 6, 14. 20, 5. TBR. 1, 2, 2, 3. 3, 6, 6. 2. AIR. BR. 3, 2. °चित् ÇAT. BR. 10, 5, 2, 7. NRS. TĪP. UP. in Ind. St. 9, 132. M. 12, 121. VERZ. d. Oxf. H. 231, a, 41. fg. BUĠG. P. 2, 2, 29. 10, 22. — Vgl. श्रोत्र.

श्रोत्रज्ञता f. die Wahrnehmung durch's Ohr, Gehör JĪĒN. 3, 202.

श्रोत्रतम् (von श्रोत्र) adv. am Ohre ÇAT. BR. 13, 4, 4, 8.

श्रोत्रता f. nom. abstr. von श्रोत्र 1): न ज्ञाने — सर्वाण्यङ्गानि किं या-ति श्रोत्रतां किमु नेत्रताम् SPR. (II) 3246, v. 1.

श्रोत्रनेत्रमय (von श्रोत्र + नेत्र) adj. aus Ohren und Augen bestehend: श्रोत्रनेत्रमयं कृत्स्नमकरोत्किं न माम् (विधाता) KATHĪS. 33, 139.

श्रोत्रपति m. Herr des Gehörs TAITT. UP. 1, 6, 2.

श्रोत्रपद्वी f. der Bereich des Gehörs: शूद्रादीनां न तच्छ्रोत्रपद्वीमुप-यास्यति zu Ohren kommen VERZ. d. Oxf. H. 38, b, 4.

श्रोत्रपौ adj. das Gehör schützend VS. 20, 34. AIR. BR. 2, 27. TS. 3, 2, 40, 1.

श्रोत्रपालि f. Ohrklappen RĪĀA-TAR. 6, 157.

श्रोत्रपुट m. dass.: लोल° adj. (द्विप) SPR. (II) 5888; vgl. श्रोत्रशुक्तिपुट RĪĀA-TAR. 1, 24.

श्रोत्रभूत f. Bez. gewisser Ishākā ÇAT. BR. 8, 1, 2, 6. 7.

श्रोत्रमय (von श्रोत्र) adj. im Gehör bestehend, dessen Wesen das Ge-
hör ist ÇAT. BR. 10, 5, 2, 7. 14, 7, 2, 6.

श्रोत्रमार्ग m. der Bereich des Gehörs: तादृङ्वास्माकं नयनपद्वी श्रो-
त्रमार्गं गतो वा SPR. (II) 1069.

श्रोत्रमूल n. Ohrwurzel: श्रोत्रमूले चोपजेपुर्वदनैः R. 1, 9, 38.

श्रोत्रवत् (von श्रोत्र) adj. mit Gehör begabt ÇAT. BR. 10, 3, 2, 4.

श्रोत्रवादिन् adj. zu hören geneigt, willig: मनांसि HARIV. 11888.

श्रोत्रस्विन् (von श्रोत्र; vgl. शतस्विन्) adj. ein gutes Gehör habend
TBR. 3, 1, 5, 13.

श्रोत्रहीन adj. taub VARĀH. BRH. S. 96, 12.

श्रोत्रिय (von श्रोत्र) adj. studirt, gelehrt (in der heiligen Ueberlieferung);
m. ein mit der heiligen Lehre vertrauter Brahmane P. 5, 2, 84. Schol.

zu ÇAK. 128. AK. 2, 7, 6. H. 817. HALĪ. 2, 240. AV. 9, 6, 37. 10, 2, 20. fg.

AIR. BR. 1, 25. ÇAT. BR. 5, 4, 4, 5. 13, 4, 2, 14. 14, 9, 2, 15. KĪTJ. 23, 4. 28.

4. TAITT. UP. 2, 8. ĀÇV. ÇR. 10, 7, 9. GRHJ. 4, 4, 27. M. 2, 134. 3, 120. 128.

137. 184. 4, 31. 221. 5, 81. 7, 133. fg. 8, 65. 149. 393. fgg. MBH. 3, 17332. fg.

13, 1908. SUÇR. 1, 31, 3. SPR. (II) 3666. 3861. 3968. VARĀH. BRH. S. 48,

80. 68, 5. WEBER, RĀMAT. UP. 336. KATHĪS. 20, 134. RĪĀA-TAR. 6, 69.

PRAB. 22, 6. SĪH. D. 26, 3. DHŪRTAS. 88, 15. fg. Notices of Skt Mss. 227.

PAÑĀT. 110, 24. मक्ता° KĪND. UP. 5, 11, 1. BUĠG. P. 5, 4, 12. ष° un-

gelehrt ÇAT. BR. 13, 4, 2, 3. KĪTJ. 28, 4. KĪTJ. ÇR. 1, 1, 5. 10, 2, 36. नाश्रो-

त्रियो जुहुयात् KAUC. 73. M. 3, 136. 4, 205. 5, 82. SPR. (II) 3666. adj.

comp. woran kein gelehrter Brahmane theilnimmt: आद्र SPR. 3343.

(II) 4930. मन्त्रि° ein schriftgelehrter Minister PAÑĀT. 23, 13. कठ° P.

2, 1, 65. Schol. शुद्ध°, कष्ट° COLEBR. Misc. Ess. 2, 188, N. — Vgl. श्रोत्रियक.

श्रोत्रियता f. nom. abstr. von श्रोत्रिय TRIK. 2, 7, 3.

श्रोत्रियत्व n. desgl. MBH. 13, 1909.

श्रोत्रियसात् (von श्रोत्रिय) adv. in Verbindung mit कर् Schriftgelehr-
ten Brahmanen schenken RAGH. 16, 25.

श्रोत्रेन्द्रिय (श्रोत्र + इ°) n. Gehörorgan SUÇR. 1, 30, 9.

श्रोथ (!) m. N. pr. eines Dieners der Sonne Vājpi beim Schol. zu H. 103.

श्रोमत n. guter Ruf, Berühmtheit RV. 1, 182, 7. 7, 24, 5. केनो नु कं श्रो-
मतेन न शुश्रुवे 8, 83, 9. वंसीमहि वः श्रोमतेभिः rühmlich 6, 19, 10. —
Vgl. श्रुमत्, श्रोमत, श्रोमत्य, श्रोमतेत्य.

श्रोत (von 1. श्रुति) 1) adj. (f. ई) a) zur heiligen Ueberlieferung —

zum Veda in Beziehung stehend, daselbst vorgeschrieben, damit über-

einstimmend, darauf beruhend (Gegens. स्मार्त u. s. w.): कर्मन्, क्रिया,

विधि u. s. w. JĪĒN. 1, 97. 313. WEBER, GJOT. 111. ÇAK. 61, 12. KATHĪS.

13, 56. ÇAK. zu BRH. ĀR. UP. S. 250. LĀ. (III) 87, 12. 92, 16. BUĠG. P.

5, 14, 30. MADHUS. in Ind. St. 1, 14, 22. Schol. zu KĪTJ. ÇR. 1, 1, 18. fgg.

zu ĀÇV. ÇR. 1, 1, 2. zu KAP. 1, 7. NILAK. 34. SARVADARÇANAS. 53, 14. 59.

16. 104, 15. श्रोतानुमानप्रज्ञान्याम् JOGAS. 1, 49. अग्रयः Schol. zu KĪTJ.

ÇR. 365, 6. जन्मन् die durch das Veda-Studium erfolgte zweite Geburt

eines Brahmanen BUĠG. P. 11, 5, 5. Befremdend ist das fem. श्रोता MĀRK.

P. 73, 15. — b) durch die heilige Lehre geistig verwandt; n. eine auf

gemeinschaftlichem Veda-Studium beruhende Verwandtschaft MBH. 12,

3144. HARIV. 6997. — c) in Worten vernommen: उपमा ein ausdrück-

liches Gleichniß (durch इव u. s. w.; Gegens. आर्थी) SĪH. D. 649. PRA-

TĀPAR. 63, a, 1. — 2) n. N. zweier Sāman Ind. St. 3, 241, b.

श्रोतशेषि (von श्रुतशेषि) m. patron. des Devabhāga AIR. BR. 7, 1. —

Vgl. श्रोतर्ष.

श्रोतकत (von श्रुतकत) n. N. verschiedener Sāman Ind. St. 3, 241, b.

PAÑĀT. BR. 9, 2, 7.